

АЛЕКСАНДЪРЪ БОЖИНОВЪ.

По случай 25-годишния му юбилей.

Занесохъ веднажъ на единъ малъкъ кждроглавко „Златната книга за нашитѣ деца“, нарисувана тѣй майсторски отъ Александъръ Божиновъ. Като пчела на медъ прилепна моя малъкъ приятелъ къмъ хубавата книга. Дни подъ редъ съ нея лѣгаше, съ нея ставаше. Зава-

рихъ го единъ пжтъ, че преважда картинки отъ Златната книга.

— Какво правишъ? — попитахъ го.

— Рисувамъ, — отвърна той. — И азъ искамъ да стана рисувачъ.

— Добре, но ще бждешъ сиромашъ. Рисувачитѣ нѣматъ пари. А ти по-рано искаше да станешъ богаташъ.

Малкиятъ кждроглавко ме погледна съ умнитѣ си очи и рече:

— Рисувачитѣ нѣматъ пари, но иматъ златни книги. Златнитѣ книги струватъ повече отъ паритѣ...

Разбрахъ, че Златната книга бѣ научила малкия кждроглавко да говори така. Хубавитѣ картини на даровития художникъ го бѣха накарали да обича рисувачитѣ и да цени

Ал. Божиновъ.

Карикатура отъ самия него.

тѣй високо тѣхната работа. Това, що бѣ изпиталъ малкиятъ рисувачъ, сж изпитали и изпитватъ хиляди хора, които знаятъ картинитѣ и карикатуритѣ на Божинова.

Двадесетъ и петъ години той не напуща перото и четката. По вестници, списания и картинни изложби той дава непрестанно своитѣ малки рисунки и голѣми кар-